

på, at SF ligesom har tænkt det i sin sammenhæng her. Det sagde jeg ikke et ord negativt omkring. Bortset fra det kan man jo selvfølgelig godt blive en anelse forvirret her i dag af, at partier, der normalt ikke lige hylder EU, går ind for EU-regulering, og partier, der normalt er meget EU-venlige og taler meget om det indre marked, så her synes, at vi altså skal vise sådan en demonstrativ politik og gå ind for national regulering.

Jeg synes i øvrigt også, at hr. Jørn Jespersens tale før som forslagsstiller jo i virkeligheden var en varm fortale for EU-regulering, en varm fortale for REACH, og der siger jeg bare, at tilmingsmæssigt er det da egentlig lidt mærkeligt, hvis vi, der er enige om, at vi nu skal have gang i REACH, og som også er enige om, at det ikke kommer af sig selv, som flere har gjort opmærksom på, ikke skulle tage at bruge kræfterne på det og alle gode forslag til, hvordan vi ligesom kan sætte pres på den proces. Det var da det, vi skulle bruge kræfterne på frem for at begynde at tale om national regulering. Lige præcis i det næste års tid, vil jeg sige, bliver der altså god brug for at opretholde presset for, at REACH skal blive til noget, helst i en så markant udgave som det nu er gør ligt.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jeg helt enig i. Der er enormt brug for et meget stort pres for, at REACH bliver til noget, der rigtig batter. Og det tror jeg sagtens vi kan holde sammen om og også arbejde for via Europa-Parlamentet. Vores parlamentarikere er i hvert fald meget optaget af det, kan jeg garantere for. Det tror jeg også der er mange andre, der er, så det skal vi bestemt gøre.

Men det forhindrer da ikke, at vi tager nogle andre stofgrupper, som med stor sandsynlighed ikke bliver tilstrækkeligt reguleret af REACH, og også lægger et pres for at understøtte presset for at få REACH til at fungere, og det er det, vi har foreslået her. Men jeg skal bare for at være helt sikker på, at vi i hvert fald ikke taler forbi hinanden, så konstatere, at miljøministeren ikke havde til hensigt at kritisere SF for de tidligere bemærkninger, og at miljøministeren er med på, at de otte punkter, der er i SF's forslag, er otte punkter, som tilsammen er tænkt som en strategi fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Ja, der er altså ingen grund til at grave grøfter, hvor der ikke er nogen uenighed. Jeg vil sige, at det, der jo bare er vanskeligheden med bromerede flammehæmmere, ikke er, at vi ikke er nogen, der gerne på EU-plan vil prøve at presse igenem, at der skal være forbud, når der er grund til at lave forbud. Og det er der inden for nogle af dem her. Vi skal bare passe på, vi kan ikke pære dem alle sammen sammen i én stor gruppe. Nogle af dem er bundet i en fast form, hvor de så vidt vides ikke på nogen måde kan afgive noget til miljøet. Dem kan vi jo ikke forbyde. Hvordan skulle vi bære os ad med det?

Hvis vi går ind i den type argumentationer, så underminerer vi jo hele tankegangen bag REACH, og det er svært nok i forvejen at få forståelse, som de forskellige ordførere ved, også hos industrien osv., for den omkostning, der ligger i det her. Der er det da vigtigt, at vi er præcise, og at vi siger, at der, hvor der er beviste sundhedsmæssige problemer, skal vi sætte ind. Det er det, der bliver opgaven, og det er det, der også skal være vores prioritet, hvis vi reelt skal flytte noget til fordel for miljøet her.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg bliver nødt til at tage ordet igen, når jeg bliver citeret for at have sagt, at selv om det ikke hjælper, for så må jeg have glemt et ord: alene. Jeg har faktisk givet udtryk for, at vi er meget optaget af, at vi gør en indsats over for de her problemer i EU. Det støtter vi varmt og inderligt, men jeg har også givet udtryk for, at vi er en lille smule utålmodige i forhold til det tempo, der er på, og at vi også siger, at vi om nødvendigt må presse på, provokere om man vil, ved at gå foran med et nationalt forbud. Og det er der, hvor jeg så har sagt: selv om jeg godt ved, at det ikke hjælper, og der burde jeg så også have sagt: alene.

Det er jo selvfølgelig et spørgsmål om at være forundret over, at vi flytter os i løbet af 4 år, men der er altså for lidt fart på i den sag, og vi er alle sammen meget bekymrede. Så om ikke andet må vi prøve at samle os om at se, hvilke skridt vi yderligere kan tage for at sætte fart på processen i EU.